

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **P. K.**, zastoupený JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 7. 2016, č. j. 28 A 4/2015 - 35, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 18. 2. 2015, č. j. 13123/DS/2014-6/SR, žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 1. 12. 2014, č. j. P/1123/2014/OS1/Hej, MMHK/214686/2014, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), v souvislosti s porušením § 5 odst. 2 písm. b) téhož zákona. Za to mu byla uložena pokuta ve výši 5000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu šesti měsíců a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000 Kč.

Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové, který ji rozsudkem ze dne 28. 7. 2016, č. j. 28 A 4/2015 - 35, zamítl.

Žalobce (stěžovatel) následně napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností, v níž současně navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodňoval tím, že mu hrozí nenapravitelná újma spočívající ve ztrátě zaměstnání z důvodu pozbytí řidičského oprávnění, neboť mobilita je pro stěžovatele nezbytná pro výkon jeho práce. Mobilitu pro soukromé účely je sice stěžovatel schopen zajistit prostřednictvím prostředků hromadné dopravy, ovšem těmito prostředky již není schopen substituovat mobilitu při výkonu své podnikatelské činnosti dle živnostenského rejstříku, tj. klempířství a oprav karosérií. Další nenapravitelnou újmu

je pro stěžovatele i možná újma finanční, kdy by případné úkony spojené s navrácením řídičského oprávnění po dosažení 12 bodů (přezkoušení v autošколе, dopravně-psychologické vyšetření) pro něho v případě ztráty zaměstnání a tedy i jakýchkoli příjmů znamenaly nepřiměřenou finanční zátěž. Stěžovatel měl proto za to, že by nepřiznáním odkladného účinku utrpěl nepoměrně větší újmu, než by mohla vzniknout jiným osobám. Odkladný účinek dle stěžovatele neohrožuje závažným způsobem ani veřejný zájem. Přestupky, na základě kterých dosáhl stěžovatel 12 bodů, nejsou nijak závažné a rozhodně z nich nelze dovozovat žádné ohrožení ostatních účastníků silničního provozu.

Žalovaný se k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných a dokládanych stěžovatelem a dále skutečností vyplývajících ze spisu krajského soudu, Nejvyššího správního soudu i ze správního spisu dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. nejsou naplněny.

Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32, www.nssoud.cz). Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje.

V daném případě stěžovatel spatřoval hrozící újmu zejména v nemožnosti vykonávat podnikatelskou činnost klempířství a opravy karoserií, přičemž dle vyrozumění o zápisu do živnostenského rejstříku Magistrátu města Hradec Králové, živnostenského úřadu, ze dne 15. 5. 2015, č. j. MMHK/087482/2015, který stěžovatel doložil, je „sídlem“ stěžovatele jeho bydliště. Stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku současně nijak nespécifikoval, jakým způsobem by mu pozbytí řídičského oprávnění ve výkonu této činnosti bránilo. Stěžovatel namísto toho poukazyval na finanční újmu a další obtíže spojené s navrácením řídičského oprávnění po údajném dosažení 12 bodů a dále poznamenal, že přestupky, na základě kterých stěžovatel údajně dosáhl 12 bodů, nejsou nijak závažné a rozhodně z jejich spáchání nelze dovozovat žádné ohrožení ostatních účastníků silničního provozu.

Nejvyšší správní soud k uvedenému předně podotýká, že ztráta řídičského oprávnění v důsledku dosažení 12 bodů není předmětem nyní posuzované věci a není ani zřejmé, že by k ní v případě stěžovatele v souvislosti s posuzovaným přestupkem došlo. Stěžovatel byl uznán vinným ze spáchání dopravního přestupku řízení pod vlivem alkoholu dle 125c odst. 1

pokračování

písm. b) zákona o silničním provozu s naměřenou hodnotou alkoholu nižší než 0,3 promile, přičemž za toto jednání nejsou v rámci bodového hodnocení řidičů přičítány žádné body (viz *Přehled jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání* obsažený v příloze k tomuto zákonu). Tato argumentace stejně jako tvrzení stěžovatele, že přestupky, na základě kterých údajně dosáhl 12 bodů, nejsou nijak závažné, tedy nemá v dané věci žádnou relevanci. Stěžovateli byla uložena pokuta ve výši 5000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu šesti měsíců, přičemž sankce zákazu řízení motorových vozidel leží na spodní hranici zákonné sazby. Stěžovatel ovšem nijak neprokázal, proč by po tuto přechodnou dobu nemohl využívat hromadnou dopravu či pomoc třetí osoby, jakým způsobem by mu zákaz řízení motorových vozidel bránil ve výkonu jeho podnikatelské činnosti, případně proč by nemohl uspořádat své poměry na dobu následujících měsíců s přihlédnutím k výkonu této sankce.

Nejvyššímu správnímu soudu za této situace nezbyvá než konstatovat, že v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podané stěžovatelem proti rozsudku krajského soudu neuvedl stěžovatel žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možné splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku dovodit, proto Nejvyšší správní soud dle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

Pro úplnost pak Nejvyšší správní soud dodává, že odložení výkonu rozhodnutí správním orgánem dle § 83 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, nelze ztotožňovat s přiznáním odkladného účinku žalobě nebo kasační stížnosti za podmínek, které upravuje soudní řád správní. Navíc je třeba brát v potaz, že z hlediska § 83 odst. 1 zákona o přestupcích právní mocí rozhodnutí krajského soudu, jímž byla žaloba zamítnuta, řízení ve věci přezkoumání žalobou napadeného správního rozhodnutí skončilo, předmětem řízení před Nejvyšším správním soudem o kasační stížnosti jakožto mimořádném opravném prostředku je již primárně nikoli přezkoumání rozhodnutí správního orgánu, ale rozhodnutí krajského soudu. Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je proto třeba posuzovat autonomně a prizmatem splnění požadavků kladených výše uvedenými ustanoveními soudního řádu správního (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2009, č. j. 5 As 24/2009 – 58). Splnění těchto požadavků však stěžovatel nedoložil (viz výše), a proto bylo namíste návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítnout.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 27. září 2016

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu